

Starters

Hoe cool is
consultancy?

Bengels op de beurs

Dress to impress

**Leren,
leren,
leren!**

MBA-special

Gratis abonnement: www.intermediar.nl/student

MBA'ers Paul van der Torre (links), Barbara Martens en Joost Schneider.

Altijd nu

'De beste MBA ter wereld', noemen ze zichzelf. In alle rankings staat het instituut Insead in Fontainebleau bovenaan. De hoogste tijd om naar Parijs af te reizen.

Ik dacht dat ik een afspraak had met drie Nederlandse deelnemers aan het MBA-programma', sputter ik tegen, als ik 's ochtends vroeg een overvol dagprogramma onder mijn neus krijg geduwd. Ik zie dat ik om half twaalf welgeteld één uur de tijd heb om met MBA'ers Paul, Barbara en Joost te praten. Daarvoor en daarna wordt de agenda volledig gevuld met directeuren en faculteitshoofden.

De pr-dame lacht lief en neemt me mee voor het eerste onderdeel: de rondleiding. In *no time* wandelen we door het zenuwcentrum van Insead, gelegen in de bossen van Fontainebleau, nabij Parijs. We passeren het conferentieoord, de bibliotheek, de leslokalen en de kantine. Ik had verwacht in een statig kasteel te belanden waar eerbiedwaardige professoren zouden kuieren door de majestueuze gangen. Een plaats ook waar een serene rust zou hangen. Het tegendeel blijkt waar.

Het gebouwencomplex is modern, de studenten dragen vrijetijdskleding en zijn luidruchtig. Het lijkt verdacht veel op een gewone universiteit. Hoewel... er loopt een groepje Duitsers rond, gehuld in Lederhosen en Heidi-jurken, en zwaaiend met pullen bier. Zijn dit de bollebozen die Insead jaarlijks opleidt tot supermanagers? Ja dus. Bij navraag blijken de Duitsers deze week aan de beurt om hun land te promoten.

Ondertussen word ik van de ene directeur naar de andere geloodst en krijg te horen dat de reputatie van Insead te danken is aan de briljante studenten, de excellente professoren en de

geweldige bedrijven die er komen recruteren. Het één trekt het ander aan, met als resultaat (uiteraard) de beste MBA ter wereld. De directeur van het privé-instituut Insead lepelt de namen van de Nederlandse adviescommissie op. Een indrukwekkende lijst waarop de namen prijken van directeuren van grote bedrijven als KPN, Unilever en Akzo Nobel. Dertig van dergelijke internationale adviescommissies staan garant voor het prestigieuze aanzien van het instituut.

Nationaliteiten

Voor Barbara Martens (29), Joost Schneider (31) en Paul van der Torre (32) zit het twaalf maanden durende MBA-programma er bijna op. Ik haal het boek tevoorschijn dat ik van de pr-dame heb ik gekregen, waarin het curriculum vitae van alle MBA-deelnemers in Fontainebleau is opgenomen. Ze beginnen alledrie te lachen als ik hun cv's erbij zoek. 'Wat er in staat is wel waar, maar het is zo mooi mogelijk gemaakt', vertelt Paul. Barbara en Paul zijn casual gekleed. Joost verontschuldigt zich voor zijn nette pak. 'Ik had net een sollicitatiegesprek.'

In tegenstelling tot Paul en Barbara, die op kosten van hun werkgever in Fontainebleau verblijven, betaalt Joost de 50 duizend gulden voor de MBA zelf. De meeste deelnemers doen het overigens op deze manier.

Joost heeft zeven jaar in de telecommunicatie gewerkt en had het idee door zijn specialisatie ongewild in een te nauwe hoek

te zijn gedreven. Hij zei zijn baan in Nederland op en sloot een lening af bij de bank om de MBA-opleiding te kunnen bekostigen. 'Deze MBA geeft me de mogelijkheid een sprong voorwaarts te maken naar een managementfunctie binnen de telecommunicatie. Maar ze biedt me ook de mogelijkheid iets totaal anders te gaan doen.'

Barbara studeerde communicatiewetenschappen. Ze mocht van haar werkgever, het strategisch adviesbureau Mc Kinsey & Company in Amsterdam, het MBA-programma in Parijs volgen. Barbara is niet verplicht na de opleiding bij Mc Kinsey te blijven. Als ze wil, kan ze zo opstappen. 'Ik wil graag werken bij het Olympisch Comité in Australië. Op de langere termijn ambieer ik een hogere post binnen Mc Kinsey of een ander bedrijf. En wie weet zet ik ooit nog wel een eigen bedrijf op.'

Ook Paul doet Insead op kosten van zijn werkgever, de Boston Consulting Group in Amsterdam, waar hij sinds twee jaar in dienst is. Na zijn studie geneeskunde werkte hij een aantal jaren als chirurg. 'Als chirurg ben je heel specialistisch opgeleid. Ik leer door deze opleiding bedrijfsprocessen beter te begrijpen.' Paul wil na dit intensieve jaar graag een korte reis maken door Zuid-Amerika. In de verre toekomst wil hij misschien een eigen adviesbureau beginnen. Maar voorlopig blijft hij bij de Boston Consulting Group, want hij mag na zijn dure MBA niet zomaar overstappen naar een ander bedrijf.

Reputatie

Alledrie hebben ze goed nagedacht welke MBA-opleiding ze wilden volgen. 'Voordat je kiest voor Insead moet je bedenken of je bij een internationaal bedrijf wilt werken. Wil je gestationeerd worden in het buitenland? Als dat niet het geval is, kun je net zo goed een MBA dichterbij huis zoeken, of een masteropleiding gaan volgen die specifiek is afgestemd op jouw vakgebied', zegt Barbara.

Joost heeft vooraf enkele MBA's met elkaar vergeleken. 'Ik wilde in ieder geval geen MBA in Nederland doen, omdat ik daar al economie had gestudeerd. En ik wilde ook niet naar de VS omdat de meeste MBA's daar erg op Amerika zijn gericht. Insead richt zich meer op wereldwijd management, vandaar mijn keuze.' Ook Paul koos voor Insead vanwege het internationale aspect. 'Je leert ontzettend veel van al die verschillende nationaliteiten. Ook speelde de goede reputatie van Insead voor mij mee in de keuze. Ik vind dat je beter iets meer geld kunt besteden aan een goede opleiding dan iets minder geld aan een slechte.' Barbara is het daar mee eens. De meeste Mc Kinseanen gaan traditiegetrouw naar Fontainebleau. 'Insead biedt de juiste mix tussen financieel management en sociale vaardigheden', zegt ze. 'Tenslotte blijft zaken doen; omgaan met mensen. Ik werd er op een gegeven moment wel ziek van dat het tijdens

Werkend aan een casestudy.

deze studie alleen maar om geld draait.' Na dit jaar gaat ze daarom eerst vier maanden vrijwilligerswerk doen in India. Op Insead zakt vrijwel niemand. Wie een baan ambieert in het internationale management en gedreven is hogerop te komen, maakt een goede kans door de selectie heen te komen. Eén op de vijf kandidaten wordt uiteindelijk afgewezen.

Over de kosten hoef je je volgens de deelnemers geen zorgen te maken. Paul zou de opleiding ook gedaan hebben als hij het zelf had moeten betalen. 'Je komt in hoge salarisschalen terecht. In twee of drie jaar kun je het bedrag terugverdienen.' Joost is voorzichtiger: 'Of het 't geld waard is, moet natuurlijk blijken in de toekomst. Insead garandeert niet dat je weggaat met een topfunctie. Ik heb dus geen enkele zekerheid.'

Wat vindt Joost van de kritiek dat een MBA minder waardevol is voor iemand die al economie heeft gestudeerd? 'Wat economie betreft is het lesmateriaal voor mij inderdaad veel herhaling. Ik leer vooral van de medestudenten, van het debatteren met mensen uit allerlei culturen. Ik krijg hier ook meer inzicht in concepten. Bovendien krijg je advies aangereikt voor het opstarten van een eigen bedrijf.' Iets wat ook hij in z'n achterhoofd heeft.

Barbara voegt toe: 'Van sommige projecten die ik in de afgelopen twee jaar bij Mc Kinsey heb gedaan, wordt mij nu pas veel meer duidelijk. Je let hier namelijk op alle facetten die meespelen in de onderliggende processen van bedrijfsvoering, financieel maar ook politiek. Daardoor krijg je een beter inzicht in de totale bedrijfsvoering.'

Alledrie zijn ze het erover eens dat enige werkervaring noodzakelijk is voor je aan een MBA begint. Barbara: 'Je werkt voornamelijk met casestudy's. Dat zijn praktijkproblemen die je in werkgroepen van vijf moet oplossen. Je kunt haast geen voorbeelden uit de praktijk aanhalen als je nog niet hebt gewerkt.'

Toch lopen in de kantine opvallend veel jonge mensen rond, je niet zou verwachten dat zij al veel werkervaring hebben. Paul legt uit dat het per land verschilt op welke leeftijd je afstudeert. 'Onze jongste klasgenoot is een Engelsman van vieren-twintig. Die was op zijn eenentwintigste afgestudeerd en heeft dus al vier jaar werkervaring. Duitsers studeren veel later af.'

De gemiddelde leeftijd van de MBA'ers is achtentwintig. Zij hebben drie tot vijf jaar werkervaring. Dit jaar telt Insead vierenvijftig verschillende nationaliteiten. Barbara gaf onlangs een feestje: 'Er kwamen zevenentwintig mensen met in totaal tweeëntwintig verschillende nationaliteiten.'

Succesfactoren

De schrik slaat me om het hart. Over tien minuten word ik verwacht bij Landis Gabel, hoofd van het MBA-programma. Barbara lacht en zegt: 'Maak je niet druk, de Fransen nemen het nooit zo nauw met de tijd.' Ze krijgt ongelijk. Mijn gastvrouw staat na tien minuten voor ons en tikt streng op haar horloge. Landis Gabel weet precies hoe de reputatie van Insead is ontstaan. 'We bestaan pas veertig jaar. In vergelijking met de meeste MBA's zijn we dus vrij jong. We hebben het geluk gehad dat we ons vanaf het begin op internationaal management hebben gericht. De vraag naar *global* managers werd vanaf de zestiger jaren steeds groter. Daarnaast duurt ons MBA-programma maar één jaar. Veel mensen die na een paar jaar werken een stap voorwaarts willen maken vinden een jaar er tussenuit lang genoeg. Dat zijn de twee belangrijkste succesfactoren.'

Na het gesprek ga ik snel op zoek naar Barbara, Paul en Joost die ik nog helemaal niet heb bedankt voor hun medewerking. Achter me tikt de pr-dame met haar hakjes op de tegelvloer. De volgende afspraak wacht.

Tekst en foto's Linda van Nijik

